

Sygn. akt I CSK 941/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. S.A. w W.
przeciwko K. C.
o nakazanie sprostowania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt VI ACa 1467/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę
180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 czerwca 2014 r. skarżący uzasadnił wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Kwalifikacji takiej nie można przypisać wskazanym przez skarżącego zagadnieniom rozstrzygniętym już w dotychczasowej judykaturze (zob. m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2008 r., III CZP 79/08, OSNC 2009, nr 5, poz. 69, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2008 r., I CSK 531/07, nie publ.).

W konsekwencji tego, nie występuje też potrzeba dokonania wykładni wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów, której zakres - jak podnosi skarżący - pokrywa się z przedstawionymi w niej zagadnieniami prawnymi.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.